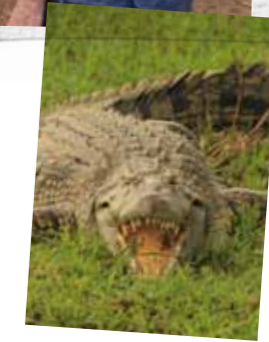

Roadtrippin' Afrika

Eerlijk is eerlijk: we dachten niet dat onze eindredactette Yvette heel, dan wel levend, terug zou komen van haar heftige kampeertrip door mama Afrika. Maar, ze is er weer! Hoezee! *And she tells us all!*

Tekst: Yvette Bax. Foto's: Sander Hehanussa.

Tanzania & Zanzibarrrrrrrr

In Tanzania is het voornamelijk stofhappen. Uche. Vanuit de stad Arusha kun je op een driedaagse bushcamp-trip naar het grootste nationale park van Tanzania, de Serengeti: wat letterlijk 'eindeloze vlaktes' betekent. *Ching ching*: da's dan 420 dollar per persoon. We worden niet eens afgezet, dat zijn de prijzen. Die slaan we dus maar even over. Om door te gaan naar Zanzibaaarrrr! Op naar een heuse hotelkamer (met warme douche), en STRAND. En een keer iets anders eten dan een Afrikaans stoofpotje. God, wat zijn we blij. Kom maar door met die hagelwitte stranden en azuurblauwe zee, yihaa!

We komen aan in de hoofdstad Stonetown en zijn direct fan: dit mystieke Arabische stadje (Zanzibar was voorheen een kolonie van Oman) heeft allemaal labyrintachtige kronkelweggetjes en een gigantische haven waar elke avond een gezellige (en lekkere) vis- en vleesbarbecue wordt gehouden op straat.

Keiharde kampeertips!

- * Neem een zak- én een hoofdlamp mee. Ja, inderdaad, zo'n belachelijke band om je hoofd met een lampje erop. Maar god, wat waren wij - onervaren kampeers - jaloers op degenen die er wel een hadden. Want op heel veel plekken in Afrika is geen elektriciteit: en zet maar eens een tent op in het donker met een zaklamp in je hand, juist ja!
- * Als je denkt dat het in Afrika altijd warm is en nooit regent, *then guess again!* Zo hard heb jij het nog nooit zien regenen vrind! Zeker in Uganda en Rwanda regent het veel en vaak, maar zelfs in Namibië - waar het droog behoort te zijn - kan het met bakken uit de lucht komen. Regenjas en dikke trui mee dus.
- * Laat die witte kleren maar thuis: die kun je na één keer dragen weggooien. Die prachtige dieprode Afrikaanse aarde waait alle kanten op, trekt in je kleren, en is er bijna niet meer uit te krijgen.
- * Hang een (fiets)lampje op in je tent: kun je nog wat zien zonder dat je de hele tijd je zaklamp erbij hoeft te pakken.

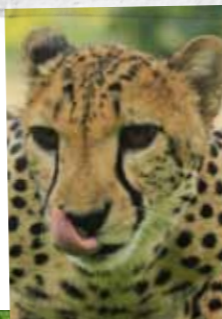

'Loop nooit buiten de groep. Ga NOOIT met je rug naar de toe staan. En blijf ze aankijken. Anders vallen ze je aan,' zegt gids Andrew bij het Lion Encounter park in Zimbabwe. Maar ze lijken zo schattig, die leeuwen... FHM mag voorop om de groep te leiden tijdens deze 'lion walk'. Een beetje spannend is het wel, maar ach, er zal toch nooit echt wat gebeurd zijn? 'Jawel hoor,' zegt Andrew. 'Een halfjaar geleden zette een vrouw 'n paar stappen uit de groep, en werd meteen besprongen door een leeuw die in haar nek beet. Ze viel en brak haar been, maar heeft het overleefd. Daar heeft ze geluk mee gehad! Oké... fijn. Maar ach, roadtrippin in Afrika brengt natuurlijk de nodige risico's met zich mee. Zeker als je, slechts bewapend met een tentje en een truck, tien landen gaat doorkruisen. Van Nairobi naar Kaapstad, geheel over land. Via Uganda, Rwanda, Tanzania, Zanzibar (oké, we hebben ook een bootje gepakt), Malawi, Zambia, Zimbabwe, Botswana en Namibië. Een hele mond vol inderdaad!

Koekhappen in Kenia

Als we nog maar net voet in Afrika zetten (op Nairobi airport, om precies te zijn), zien we *breaking news* van CNN. Heeft Kenia uitgerekend vandaag besloten om Somalië binnen te vallen om die vervelende terroristen van Al-Shabaab een lesje te leren. En ja hoor, terwijl we nog lekker in Nairobi zitten te chillen voordat de overland tour gaat beginnen, worden er al aanslagen gepleegd door de Shabaabjes: er worden handgranaten op een busstation en in een bar gemikt. Wegwezen uit Nairobi dus. De truck in, op naar de Masai Mara. Het land van de nomadische bevolkingsgroep van Kenia, die zijn karakteristieke sprongkracht vooral te danken schijnt te hebben aan het happen naar Peijnenburg koek. (Te jong om die referentie te snappen? Check YouTube.) Daar zitten we dan, in een rammelende truck, met wat relaxte Aussies, een Chileen, twee Zuid-Afrikanen, en een

**RUIM
15.000 KM
TE GAAN!**

Canadese pathologische leugenaar: genoeg entertainment onderweg dus!

Binnen no time hebben we een kotser aan boord, het is maar goed dat iemand reisziektabletten bij zich heeft, anders hadden er zeker meer gevolgd. Je kunt de weg van Nairobi naar de Masai met vulkaanlandschap vergelijken: aan het einde van de rit weten we dan ook niet zeker of al onze organen nog wel intact zijn/op dezelfde plek zitten. (Later komen we er overigens achter dat het grootste gedeelte van de wegen in Afrika zo is...) Na deze eerste heftige *ride* bestellen we een welverdiend biertje aan de bar. 'Do you want a warm or a cold one?' Ehh... sorry? Koud, alsjeblieft. Waarop we toch een warm biertje krijgen omdat er geen elektriciteit is. Later wordt ons verteld dat Kenianen überhaupt liever warm bier drinken, omdat je daar sneller dronken van schijnt te worden. Juist.

Omdat er niet overal elektriciteit is, sta je op wanneer het licht is, en ga je slapen wanneer het donker is. We moeten bijna elke dag om 'n uur of 6 (soms zelfs wel 5) 's ochtends opstaan, om nog iets - door de lange ritten vanwege de slechte wegen - aan je dag te hebben en een beestje te kunnen spotten hier en daar. Afzien dus! Maar we chillen 'm wel met de Masai (leuk volkje - nergens ontbijtkoek te bekennen trouwens), zien tientallen leeuwen, zeker vijftig giraffes, ruim honderd zebra's, gnoes, een paar olifanten en een

neushoorn. Na een natuurparkje of vijf kunnen wij je vertellen dat je een beetje blasé wordt, en zoiets hebt van: oké, roep me maar als er iets wordt opgegeten, tot die tijd knap ik liever effe 'n middaguiltje.

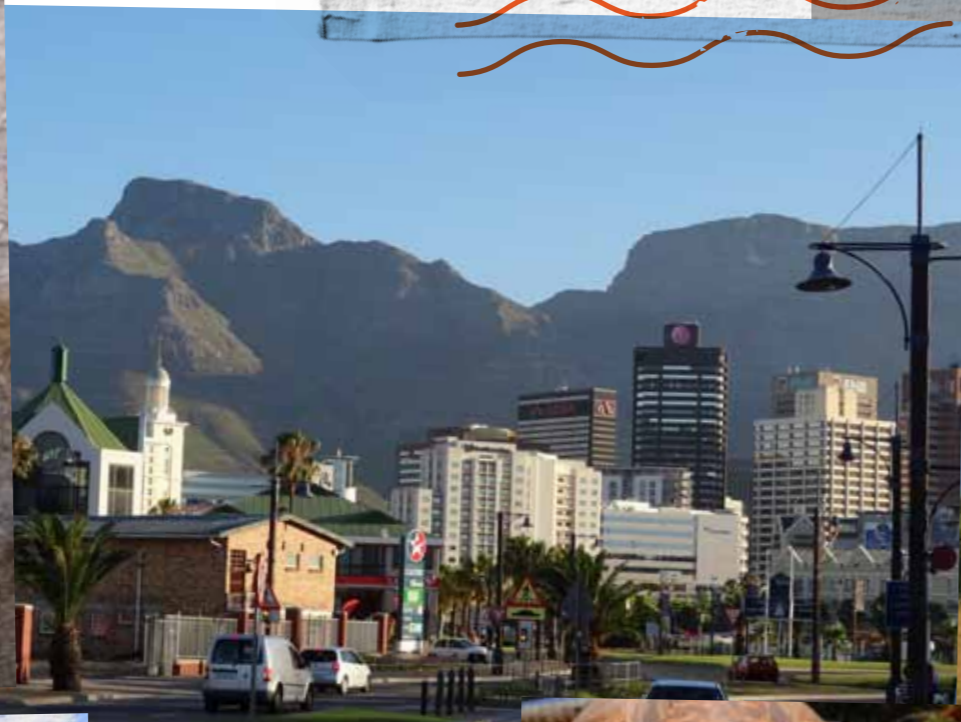
Aapies kijken in Uganda & gruwelen in Rwanda

Dat hadden we overigens niet bij de aapjes in Uganda. Want de aapjes in kwestie zijn gorilla's, die zo'n 1.80 meter lang kunnen worden en tweehonderd kilo kunnen wegen. De berggorilla's zijn te vinden in de (jaja, de naam zegt het al) bergen van Uganda. (Waar het koud is!) Wil je een silverbackie van dichtbij zien, dan mag je wel je portemonnee trekken. Dat uitje kost namelijk 600 keiharde dollars. En dat is geen typefout nee. Wat

wel betaalbaar (hoewel, nog zo'n 120 dollar) en ook leuk om te doen is in Uganda, is raften op de Nijl.

Door naar Rwanda (we gaan hárd!). Wat vooral indruk op ons maakt door het genocide verleden (de Hutu's die de Tutsi's af hebben geslacht). In de hoofdstad Kigali vind je het Genocide Museum met daarbuiten massagraven, en zelfs de *toughest dudes* in ons midden moesten daar een paar keer flink slikken. Zo ook bij Hotel Des Mille Collines (*Hotel Rwanda*, check de film) en een kerk in Nyarubuye waar ongeveer twintigduizend mensen - voornamelijk met machetes - zijn omgebracht. Zo heeft Afrika naast zijn mooie natuur en beessies ook flink verrotte kanten...

hotspot

Relevante informatie, jawel!

* Wil je ook overland trippen door Afrika? Kijk op www.oz-bus.com of www.africatravelco.com. 'Our trips are not luxury tours and trips of this kind do not always proceed as planned. At times it may be dusty, dirty, wet, hot or all of these at the same time. The continent and roads we are travelling on are very rugged and hard on both our vehicles and passengers.' Dus...
* Visa: te krijgen bij elk land aan de grens (als je ze vooraf in Nederland haalt betaal je meer). Kenia, Uganda, Tanzania, Zambia: \$ 50. Rwanda, Zimbabwe: \$ 30. Malawi, Botswana, Namibië, Zuid-Afrika: gratis.
* Benodigde vaccinaties: Hepatitis A & B, DTP en gele koorts. En je moet een cholerastempel in je vaccinatieboekje hebben. (Check www.ggd.nl of www.meditel.nl.)

Op de rooftop bar van ons hotel (The Swahili House - aanradertje) kunnen we de hele stad overzien. Eindelijk vakantie! Tijd om door te tuffen naar het strand, in Matemwe logeren we in het optrekje van een Oostenrijker die er toevallig is om te klussen. We genieten volop van het strand, eten, Speedy de banaan etende huisschildpad en het niks doen. Totdat meneer Oostenrijk ons vrolijk wijst op een tarantulanest (TARANTULANEST), zo'n vijf meter van ons slaapvertrek. Waarop volgend: 'Er kruipt hier van alles rond, afgelopen jaar hadden we verschillende keren dodelijke koningscobra's in de woonkamer. Er zat er zelfs eentje in het riet van het plafond; die viel ineens op de eettafel met 'n gekko in zijn bek, haha! Nou, welterusten hè!' En bedankt, daar gaat onze nachtrust. Zeker nadat we bijna op een krab staan die zich ineens in de slaapkamer bevindt. Gelukkig hebben we 'm vakkundig naar buiten weten te loodsen. (Tips nodig? Mail naar redactie@fhm.nl.)

kopen: dat is wiet. Wat ze groeien tussen cassaveplanten, omdat de bladeren op die van wietplanten lijken en de politie zo bijna het verschil niet kan zien. Handige jongens, die Malawiërs!

Vic Falls

Na voornamelijk wegen te hebben gezien in Zambia, bereiken we de grens van Zambia en Zimbabwe, en zien daar de gruwelijke Vic Falls. 1708 meter breed en 100 meter hoog, boejaka! Van de Falls word je blij, want je kunt er hiken, raften, booze cruisen, op olifantensafari, lion walken dus, bungeejumpen en gorge swingen: 'n kruising tussen touwslingeren en bungeejumpen, maar dan toffer. Je valt 73 meter, waarna je gegrepen wordt door het touw, nog twintig meter naar beneden kiepert en vervolgens heen en weer zwiept: *yippee-ka-yay motherfucker!* De Zambiaanse kant van de watervallen heeft de *Devil's Pool*. Een klein natuurlijk zwembadje op de rand van de falls, vanwaar je naar beneden kunt kijken. Er wil nog wel eens iemand naar beneden vallen, maar ach, dat hou je toch...

Loslopende leeuwen & olifantenschijt

Volgende stop: Botswana. Hoogtepunt: de Okavango Delta. Lekker in de bush kamperen, je eigen wc graven en je wassen in het delta-water. Pas alleen wel op voor 1) krokodillen en nijlpaarden die daar ook fijn rondzwemmen, 2) loslopende leeuwen (er waren onlangs nog wat toeristen opgegeten door elf hongerige leeuwen), hyena's en olifanten. Vooral 's nachts komen ze graag je kamp verkennen (of op schijtvisite: wij vonden de morning after een fikse olifantenvlaai naast ons tentje. Waar overigens een dag later paddestoelen uit groeiden). Locals brengen je diep de Delta in met hun kleine houten bootjes (mokoros) en een paal waarmee ze het bootje voortduwen. Als we op een groepje hippo's stuiten, vaart onze mokoro man snel het riet in: 'Een krokodil kan ik nog wel op zijn kop slaan met deze stok, maar tegenover een nijlpaard zijn we kansloos!' En dan is het alweer *bye bye Botswana, hello Namibia...*

Von wo kommen al die Duitsers?!

... waar we een cultuurshock krijgen. Namibië is namelijk een voormalige Duitse kolonie. Dat is te zien, en niet alleen aan de plaatsnamen (zoals Spitzkoppe). In de populaire badplaats

Swakopmund bijvoorbeeld lopen overal waar je kijkt bejaarde Duitsers. O-ve-ral. Met rollators. (Of ze daar al sinds de oorlog zitten, weten we niet.) Dus ineens, vers van de bush, zit je daar in ein Deutschen konditorei apfelstrudel te eten, terwijl je bediend wordt door een *big African momma* die Duits tegen je praat. WTF?! Nou, daar moesten we even van bijkomen. Maar goed, het stadje is vanwege het strand en de huge-ass duinen een trekpleister voor backpackers (je hebt er zowaar hostels!) en je kunt er dan ook van alles doen: quadbiken, sandboarden, paragliden, parachutespringen, haaien vissen en karaoken (ja, dat is een werkwoord, we hebben het opgezocht). Geef een groep overlanders een Britney Spears liedje en een microfoon, en ze staan mee te blèren alsof hun leven er vanaf hangt. En: er zijn bioscopen. Met films. Wauw, eindelijk wij eens wat beschaving. Absolute Aanrader om te bezoeken is de Dodevlei: een witte kleivlakte met zwarte bomen, omringd door rode, wel 300 meter hoge duinen. Hoe vet!

10, 9, 8...
7, 6, 5... zijn we er al bijna? Wegens veel regen, een (klaarblijkelijk lekkende) tent

DIE HARD BUSH CAMPING

die daardoor al meerdere keren in een *indoor pool* is veranderd en een dito truck (waardoor de rest van onze bagage ook nog eens nat werd), tellen we de dagen tot we in Zuid-Afrika aankomen af. Want hoe tof de trip ook is, na twee maanden kamperen heb je het toch wel een beetje gehad. En zijn er teveel indrukken om nog allemaal op je interne harde schijf op te kunnen slaan. Maar gelukkig is daar de camera. En een notepadje. En Zuid-Afrika. Waar we wijn proeven in de vineyards totdat we als dronken torren omvallen en de tent niet meer kunnen vinden, de Orange River overzwemmen, en uiteindelijk de grond van eindbestemming Kaapstad kussen. We weten niet of het komt doordat we zo blij zijn er te zijn, of omdat het er echt zo extreem leuk is, maar wij zouden er wel willen wonen. Kaapstad heeft alles: strand, lekkere restaurantjes, leuke bars, toffe clubs, goedkope sneakers (2/3 van wat ze in Nederland kosten!), lekker weer, gezellige mensen (van de apartheid niks gemerkt: alles was goed gemengd) en een keimooie Tafelberg. En ja, misschien toch ook vooral een heel fijn bed, een hete douche, en een heel fijn bed. En hadden we al over dat fijne bed verteld? **FHM**

